

Универзитет у Нишу
ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ
Бр. 01-250/1
05/10/2023. године

На основу члана 36. Правилника о мастер академским студијама права Служба за наставу и студентска питања даје следеће

О Б А В Е Ш Т Е Њ Е

1. Обавештава се јавност да су завршни мастер рад и Извештај Комисије за оцену и одбрану мастер рада под називом „Претпоставка невиности окривљеног и право на информисање”, кандидата Манић Александре, број досјеа М010/20-УП, студента мастер академских студија права на Правном факултету у Нишу, примљени дана 05/10/2023. године и да се налазе у Библиотеци и на сајту Факултета.
2. Извештај и мастер рад доступни су, у року од 5 (пет) дана од дана истицања овог обавештења на огласну таблу Факултета, заинтересованим лицима у времену од 08,00 до 15,00 сати сваког радног дана.
3. Извештај Комисије за оцену и одбрану мастер рада су саставни део овог обавештења.
4. Ово обавештење истаћи на сајт и доставити Библиотеци.

СЛУЖБА ЗА НАСТАВУ И
СТУДЕНТСКА ПИТАЊА

ПРИМЉЕНО 25.10.2023			
СРТ. ЈЕД.	БРОЈ	ИМПРЕС	ПРЕДНОСТ
01	2590		

УНИВЕРЗИТЕТ У НИШУ
ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ

Служба за наставу и студентска питања

На седници Катедре за кривичноправне науке начињен је предлог заведен под бр. 02-2446 од 25. 9. 2023. године те је на основу члана 34. и 35. Правилника о мастер академским студијама права Правног факултета Универзитета у Нишу Декан одлуком бр. 01-2451 од 26. 9. 2023. године формирао Комисију за писање извештаја за оцену и јавну одбрану завршног рада под називом: „Претпоставка невиности окривљеног и право на информисање“, Манић Александре, студенткиње мастер академских студија права (број досијеа М010/20-УП), у саставу: Др Саша Кнежевић, редовни професор Правног факултета у Нишу, ментор, председник Комисије, др Иван Илић, ванредни професор Правног факултета у Нишу, члан, и др Миомира Костић, редовни професор Правног факултета у Нишу, члан. Комисија за писање извештаја за оцену и јавну одбрану завршног рада, после детаљног прегледа завршног рада, Служби за наставу и студентска питања доставља

ИЗВЕШТАЈ

Мастер рад под насловом „Претпоставка невиности окривљеног и право на информисање” кандидата Александре Манић написан је на 50 страница текста, са укупно 99 напомена у фуснотама, које чине додатна објашњења, цитирање научних и стручних чланака, релевантних прописа, као и позивање на одлуке Европског суда за људска права (у даљем тексту: ЕСЉП). У погледу литературе, приликом израде рада кандидат је користио 64 домаћих и страних извора – библиографске јединице (учбенике, књиге, приручнике, монографије, чланке, коментаре закона) уз осталу истраживачку грађу - 12 закона, међународних докумената, Устава других држава и одлука ЕСЉП.

Структурално централни део рада подељен је у шест поглавља: 1) Садржај претпоставке невиности окривљеног; 2) Домаћа законска регулатива претпоставке невиности окривљеног; 3) Правна решења претпоставке невиности окривљеног у Закону о кривичном поступку из 1976. године; 4) Претпоставка невиности окривљеног и слобода штампе; 5) Претпоставка невиности окривљеног у упоредном праву; 6) Санкције за повреду претпоставке невиности, а рад осим наведеног садржи и: увод, закључак, попис

коришћене литературе и докумената, сажетак и кључне речи на српском и енглеском језику, као и биографију кандидата на крају рада.

Кандидат је у уводу (стр. 1) изложио предмет свог рада и указао на важност основних гаранција када је у питању положај окривљеног у кривичном поступку, те представља саставни елемент права на правично суђење. Затим, указано је на значај одговорности државе да докаже да је неко крив, а не да окривљени доказује своју невиност и истиче да државе морају доказати кривицу по високим стандардима, пре свега оних који се односе на стварање делотворних механизма за заштиту основних људских права и слобода. Изложен је циљ мастер рада, а значај обрађивања ове теме кандидат види у томе што би поставке рада могле бити коришћене у даљим научним радовима на ову тему или у циљу унапређења постојећих законских решења, али и могућности ефикасније испитивање претпоставке невиности окривљеног и права на информисање, у пракси.

У другом поглављу под насловом „Појам и садржај претпоставке невиности окривљеног“ (стр. 5-7) кандидат анализира појам поступања без предрасуда и предубеђења о кривици окривљеног, наводи да је терет доказивања на тужиоцу као носиоцу кривичнопроцесног поступка, као и случајеве у којима се у постојање одлучних чињеница истиче да исте иду у корист окривљеног.

У трећем поглављу, које носи назив „Домаћа законска регулатива претпоставке невиности окривљеног“, (стр. 7-13) кандидат анализира слободу штампе и претпоставку невиности, претпоставку невиности као основно начело кривичног поступка, претпоставку невиности као право окривљеног затим правну природу претпоставке невиности и најзад слободу штампе и несметано вођење кривичног поступка истичући Уставом загарантовано право на слободу мишљења и изражавања које је додатно регулисано Законом о јавном информисању и медијима.

У четвром поглављу „Правна и теоретска разматрања претпоставке невиности окривљеног“ (стр. 14-23) кандидат се осврће на прошлост, те се бави формулацијом претпоставке невиности у Уставу СФРЈ од 1974. године и републичким и покрајинским уставима од исте године као и у југословенском кривичном процесном праву затим и у уставима бивших југословенских република, а затим даје историјски осврт на увођење претпоставке невиности у правном систему Србије. Затим следи анализа теоретског разматрања претпоставке невиности као кривично процесног института односно као права

и гаранције окривљеног. Посебан део овог поглавља посвећен је освртању на ову гаранцију као принцип ослобођења окривљеног од терета доказивања и дефиницију тзв. негативне формулације претпоставке невиности односно принцип ове претпоставке као обележје појма окривљеног као елемента равноправности странака.

У петом поглављу (стр. 24-36) кандидат се осврће на претпоставку невиности окривљеног у корелацији са слободом штампе где указује на законе и директиве као и предмете Европског суда за људска права у појединим случајевима везано за кршење наведене гаранције. Такође се указује на важност откривања информација и медијског праћења кривичних поступака са једне стране али и на заштити права на приватност осумњичених и оптужених, са друге стране. Кандидат посебно посвећује регулисању слободе медија и претпоставке невиности у Уставу Републике Србије.

У шестом поглављу (стр. 37-39), образлаже се како су ове две супротстављене одредбе регулисане у упоредном праву у Енглеској, Немачкој и Француској. Најзад, у седмом поглављу (стр. 40-42), пажња се завређује санкцијама које су прописане за повреду претпоставке невиности окривљеног.

У закључку (стр. 43-44) кандидат указује да наведена претпоставка не представља квантификацију очекивања да је окривљени више невин него крив и да се не заснива на логичком закључку о степену вероватноће кривице или невиности већ је усмерена ка томе да је оправданије ослободити многе кривце него осудити једну невину особу. Затим се осврће на то да држава не треба да третира људе као да су криви пре него што их суд осуди већ да су јавни тужиоци дужни да по савести раде свој посао као и полиција и они су први степени за правилно урађен посао гоњења. Кандидат се осврће и на слободу штампе и закон о слободном приступу информација где медије легитимише објављивање информација за које јавност има легитимни интерес да зна, без озбира на начин на који се до њих дошло а са друге стране предвиђа прекршајну одговорност главног и одговорног уредника. Суштинска противречност претпоставки, делује збуњујуће тако да, на први поглед, није могуће помирити две претпоставке.

Закључак и предлог

Након детаљног разматрања мастер рада „Претпоставка невиности окривљеног и право на информисање” кандидата Александре Манић, можемо да закључимо да је пред кандидатом био сложен задатак са више аспеката. Требало је проучити и анализирати

научне радове, међународну и националну нормативу у области права на информисање а са друге стране претпоставке невиности окривљеног, као и судску праксу Европског суда за људска права.

Кандидат је при писању овог рада кроз свеобухватну студију, детаљно анализирао и упоредну праксу у правним системима земаља у региону и проучио сва релевантна питања везана за тему, предмет и циљ мастер рада.

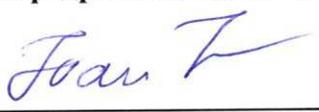
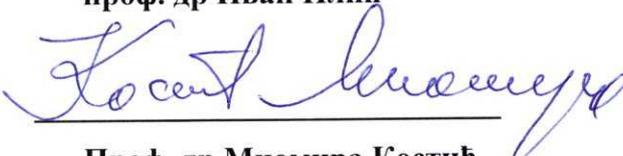
Овај рад, поред своје научне вредности, претендује да има и практичну вредност и као водич, или приручник за детаљну анализу претпоставке невиности окривљеног и права на информисање.

На основу свега наведеног Комисија закључује да је мастер рад „Претпоставка невиности окривљеног и право на информисање” кандидата Александре Манић резултат самосталног и оригиналног научног рада из области кривичног процесног права. Кандидат је у раду систематизовао и анализирао постојећу правнотеоријску литературу и домаћу и међународну нормативу, уз спровођење теоријског истраживања и својим радом дао допринос науци кривичног процесног права.

С обзиром да су испуњени сви услови из чл. 36 Правилника о мастер студијама Правног факултета у Нишу, Комисија сматра да је мастер рад „Претпоставка невиности окривљеног и право на информисање” кандидата Александре Манић подобан за јавну одбрану, па предлаже усвајање Извештаја о оцени мастер рада и подобности за његову јавну одбрану.

У Нишу, дана 04.10.2023. године.

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

1.
Проф. др Саша Кнежевић
2.
проф. др Иван Илић
3.
Проф. др Миомира Костић